

Θέλετε νὰ διαμεΐνῃτε ἀγνώστους, ἡμεῖς μετὰ σεβασμοῦ ὑποκύπτουμεν εἰς τὴν θείαν κρίσιν ταύτην.

Εἰσελθόντες τὴν στιγμήν ἐκείνην εἰς τὸ δωμάτιον ἀνθρώπου τινὸς ἀπεσταλμένου παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου τῶν λεωφορείων, ἵνα παραλάβῃ τὰς τῶν κυρίων ἀποσκευάς, ὁ μουσικοδιδάσκαλος ἀπεχαιρέτησε τὰς ὁδοιπόρους, αἵτινες δὲν ἐβράδυναν νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς εταιρίας Λαφίτ καὶ Γαλλιάρι.

Μίαν μετέπειτα ὥραν ἦσαν μακρὰν πλέον τῆς Σωμῶνος.

Μετὰ μεσημβρίαν ἡ κ. Ζακέτ διευθετοῦσα τοὺς θαλάμους, οὓς αἱ κυρίαι Λουπλεσίς κατεῖχον, εὔρε, μουσικὸν τετράδιον, περιέχον τὴν συμφωνίαν τοῦ Ροβέρτου Δία βόλου, ὅπερ ἐφαίνετο λησμονηθὲν ἐπὶ τινος ἐπιπλοῦ καὶ ἔσπευσε νὰ τὸ φέρῃ εἰς τὸν υἱόν της, ὅστις μηχανικῶς ἀνόρισξας αὐτὸ ἐξέβραλεν αἰφνιδίως κραυγὴν ἐκπλήξεως καὶ χαρᾶς ἐπὶ τῆς πρώτης σελίδος τοῦ βιβλίου ἧσαν γεγραμμέναι αἱ λέξεις αὗται:

«Προσφέρθη τῷ Μουσικοδιδασκάλῳ Ἰουλίῳ Ζακέτ εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐσπερίδος τῆς 8 Σεπτεμβρ. 1837».

ΚΟΡΝΗΛΙΑ ΦΑΛΚΩΝ.

Αὕτη λοιπὸν ἦτο! ἀνέκραξεν ὁ νέος ἑξάλλος ἦτο ἡ δεσποινὶς Φαλκῶν. ὦ! τὴν εἶχον μαντεύσει.

Ἐν Πειραιεῖ, 6 Δεκεμβρίου 1879.

N. K. Φ.

Η ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΤΕΤΤΙΓΟΣ

Ὁ πρωτοψεύστης Ααφονπέν καὶ μετ' αὐτὸν οἱ ἄλλοι τοῦ σοβαροῦ αἰῶνος μας μεγάλοι ποιηταὶ παντοῦ τῆς γῆς ἐκήρυξαν καὶ ἐπίστευσεν ὁ Κόσμος, ὡς γεγονὸς ἐπίσημον, ἐκεῖνο ποῦ ποτὲ δὲν ἔγινεν ἡ θά γενή! ὦ οὐτοπία, πλάνη!

Ὁ Τέττιξ πρὸς τὸν Μύρμηκα ν' ἀπέλθῃ, ἐπαιτῶν πρὸς τὸ φιλαργυρότατον πᾶν ἐπὶ γῆς ἐντόμων, τὸν κλῶνα τῆς πετελέας του πρὸς ὦραν παραιτῶν!

Εἶν' ἀληθὲς ὁ εὐθύμος τῆς μεσημβρίας ψάλλτης ὅτι ποτὲ δὲν ἤλπισε τὴν χεῖρα του ἐκεῖ ὅπου βωδὰ ζωῦρια, πυγμαῖοι ἀχθοφόροι νυχθημερὸν ἐργάζονται ἐκεῖ ποῦ κάτοικε ὁ Μύρμηξ ὑποχθόνιος καὶ σκυθρωπὸς σωρεύων τοὺς κλοπιμαίους κόκκους του ἐκ τῆς συγκομιδῆς τοῦ πειναλέου γεωργοῦ, καὶ ἀληθοῦς ἐργάτου, πρὸς ὃν νὰ κράξῃ ἐτοιμοὺς εἶναι: «μὴ τραγουδῆς καὶ μοῦ ταραττῆς ὀκνήρῃ, τοὺς κόκλους τῆς σοφίας, τὸ νῆμα τὸ πολύπλοκον τῶν μαθηματικῶν, ἀφοῦ πρὸς ὄρελος κοινὸν νὰ εὗρω κοπιᾶζω. Τὰ 20 πῶς γίνονται ἔς ἐν ἔτος 100!»

Εἶν' ἀληθὲς δὲν ὦρυξα ποτὲ τῆς γῆς τὰ βάθη εἰς σκοτεινὸν τι σπῆλαιον νὰ κρύψω θησαυροὺς· διότι ὡς χριστιανὸς μὴ μεριμνᾶς, εἶπα, θνητοὶ διὰ τὴν αἰρίον καὶ ἐμπρὸς εἰς τοὺς χορούς! Ἀλλὰ καὶ πότῃ μ' εἶδατε, ψεύσται καὶ λαοπλάνοι, τὸν κλῶνα τῆς πετελέας μου ν' ἀφήκω πρὸς στιγμήν καὶ ἐπαίτου χεῖρα τρέμουσαν ἔς τὸν Μύρμηκα νὰ τείνω μὲ ῥάκη εἰσερχόμενος εἰς κάθε γῆς ῥωγμὴν;

Ψεῦδος! ποτὲ τὸ ἄσμά μου δὲν ἠλλαξά με στόνους· τὸ φύλλον μου τὸ πράσινον μ' ὑπόγαζον σκιάν· ποτὲ μου δὲν ἀντήλλαξά τὴν ὑψηλὸν μου κλῶνα μ' εὐρωτιᾶσαν, κάκωσαν καὶ ὑγρὰν μυρμηκίαν. Ἐκεῖ ἀπὸ τοῦ ὕψους μου ἐτόνισα τὴν ὑδραν καὶ ἔψαλλα μὲ φαίδροτῆτά τοῦ μάταιον τῆς γῆς,

μὲ ἄκραν σταθερότητα τὸ ἄστατον τῆς κούρας

καὶ ἐν τούτοις μὲ κατέλαβε θανάτου καταγίγ.

Ἀλλ' ἔστω! ἂν πραγματικῶς ἐζήτησα τοῦ κόκκον τοῦ σίτου παρὰ Μύρμηκος ἐν ὦρα παγετοῦ νὰ καυχήθῃ δὲν ἔσπευν ὁ πλούσιος ἐκεῖνος τὸ βλέμμα του πᾶς ἔστρεψεν ἀπὸ πτωχοῦ θνητοῦ.

Ἀλλ' ὅχι! εἶναι πάντοτε τοιαύτη τῶν πλουσίων

ἡ σπεῖρα ἢ φιλαργυρος καὶ ἡ γλῶσσα τῶν ψευδῆς.

Κραυγάζουν πᾶς τὴν θύραν τῶν τοῖς κρούουν αἰωνίως, ἐνῷ πρὸ τοῦ μεγάρου τῶν δὲν ἀπερᾶ οὐδεὶς!

Ἀθήνησι, 1 Ἰανουαρίου 1880.

M. A. Σεῖζάνης.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

* * * Κοινῶς νομίζεται, ὅτι τὸ πετρέλαιον εἶναι ἀνακάλυψις τῶν νεωτέρων. Τὸ Ἀθῆναιον τοῦ Λουδίνου γράφει ὅτι ἦτο γνωστὸν ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἀλλ' οἱ ἀρχαῖοι οὐδεμίαν τοῦ εὐρήματος τούτου ἐποιοῦντο χρῆσιν. Ἐν τοῖς Βίοις τοῦ Πλουτάρχου ἀπαντᾷ χωρίον τι ὑπὸ τὴν ἐξῆς ἐννοίαν· Μακεδόνες τις ὀνόματι Πρόξενος, ἐπιτετραμμένος τὴν φύλαξιν τῆς ἀποσκευῆς τοῦ βασιλέως (Ἀλεξάνδρου), σκάψας εἰς τὸ μέρος τοῦ Ὄρου ποταμοῦ ἵνα στήσῃ τὴν σκηνὴν τοῦ βασιλέως εὔρε παγίαν τινα καὶ ἐλαϊώδη φλέβα, ἐξ ἧς ἀνέβλυζε ὑγρόν τι οὐδόλως τοῦ ἐλαίου διαφέρον· τὸ εὐρημα τοῦτο τοσοῦτω μάλλον ἐξέπληξεν αὐτοὺς, ὥσθ δὲν ὑπῆρχον ἐλαία κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα.

* * * Κατ' αὐτὰς πρόκειται νὰ μετακροισθῇ ὁ ὀβελίσκος τῆς Κλεοπάτρας, ὁ δωρηθεὶς παρὰ τοῦ πρώην Κεδίβου τῆς Αἰγύπτου, εἰς Νεῶν Ἰόρκην ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν δύο ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ τῶν Ἦν. Πολιτειῶν.

* * * Τὴν μερίστην γενειάδα ἐν τῷ κόσμῳ ἔχει τις ἐν Ἀμερικῇ ὀνόματι Σμιθ, ἔχουσαν μήκος 7 ποδῶν καὶ 6 δακτύλων. Ὁ Σμιθ, ὅστις ἔχει ἡλικίαν 31 ἐτῶν καὶ ἔπαυσε νὰ ξυρίζηται ἐν ἡλικίᾳ 13 ἐτῶν, δύναται νὰ ὀνομασθῇ νέος Ὀνούφριος.

* * * Ἡ Τράπεζα τῆς Ἀγγλίας συνέστη ἐν ἔτει 1649. Τὸ κατὰστημα καλύπτει ἑκτασιν 15 στρεμμάτων γῆς καὶ ἔχει 900 ὑπαλλήλους. Τὸ κατὰστημα δὲν ἔχει παράθυρα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἀλλὰ τὸ φῶς εἰσερχεται ἐκ τῶν αὐλῶν, ὥστε οὐδόλως δύναται νὰ γίνῃ ἐροδος ἐν αὐτῇ ἀνευ τῆς βοήθειας τηλεβόλων. Ἐν ταῖς αὐλαῖς ἔχει μεγάλας δεξαμενὰς πλήρεις ὕδατος καὶ μηχανὰς ἐτοιμοὺς πρὸς κατάρδεσιν τοῦ πυρός.

* * * Ἡ ἐκ Μασσαλίας εἰς Παρισίους ἀπόστασις εἶναι 600 μιλίων. διατρέχεται δὲ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ἐν διαστήματι 15 ὥρῶν.

Λύσις Αἰγύπτου Α'

Σύμη—μῦς—ῥς—Σῆμ

Ἐλυσαν δ' αὐτὸ ἡ κ. Ὑπατία Δ. Χαραμῆ, οἱ κκ. Δ. Χ. Βουρνάζος, Θ. Κ. Μαρκοπουλιώτης καὶ Δ. Ἀλεξόπουλος.

ΑΙΝΙΓΜΑ Β

Εἶμαι χόρτον καὶ μὲ βράζεις,
μὲ μασσὰς, καταδροχίσεις,
δ' οὐδ' προθέσεις δισυλλάβους
λάβε καὶ μὲ σχηματίζεις.

Δ. Ρ.

Ἀπουσιαζούσης τῆς Διευθύνσεως τὰ ΕΞΕΝΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ εἰς οὐδένᾳ ἀποστέλλωνται ἄνευ προπληρωμῆς.